Ч. 138. Второк 6 липня (23 червня) 1909. Рік XIX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Рада державна. — До ситуациї. — З комісий.

На початку передпослідного засіданя зголосили соціял демократи вісім наглих внесень, між иншим в справі ухвалення закона уповновласнюючого правительство до заключення торговельних договорів з заграницею і торговельного договору з Румунією, в справі нафтового закона, закона о забезпеченю будівельних робітників і т. д. Крім того социяльні демократи поставили ще одно нагле внесене, аби найпізнійше на місяць вересень скликано ческий сойм і аби ческому соймови було предложено реформу виборчої ординациї на підставі загального права голосованя.

Потім міністер скарбу Білиньский відповідав на інтерпеляциї, поміж другими також на інтерпеляцию посла Брайтера в справі відданя головної трафіки в Жовкві, вдові по раднику двора Олені Білиньскій без розписаня конкурсу. Міністер каже, що Олена Білиньска єсть вдовою по помершім в маю 1907 р. старшім скарбовім раднику Білиньским, котрий довгі літа служив користно в галицкій скарбовій адміністрациї і більше ніж десять літ стояв на чолі повітової скарбової дирекциї в Жовкві. По єго смерти лишила ся вдова з двома незаосмотреними дочками і мусіла удержувати ся тілько з одної вдовиної пенсиї в сумі 2400 К і додатку на виховане дітий по 480 корон. В таких тяжких відносинах пані Білиньскій вже в цьвітни 1908 р. було обіцяно, що дістане конкуренцийну трафіку у Львові або Кракові без конкурсу. Але що були ще другі кандидатки і пані Білиньска доперва по кількох літах могла би одержати конкуренцийну трафіку, тому попередний міністер скарбу на просьбу пані Білиньскої і для заслуг єї чоловіка видав розпоряджене до львівскої дирекциї скарбу, в котрім пропонував дати їй головну трафіку в Жовкві без конкурсу. До сего він мав повне право, бо нема закона, котрий би наказував без виїмків розписувати конкурс. Дирекция скарбу у Львові вела в тій справі доходженя, а що їх вислід був для петентки користний, надано їй на внесене дирекциї і на підставі найвисшого уповажненя ту трафіку. Відкинути то внесене не було причини тим більше, що скарбова власть має моральний обовязок, роздаючи бенефіциї, дивити ся передусім на родини заслужених скарбових урядників. А що міністерство зробило в тій справі все зовсім поправно, по закону і інтереси держави були збережені, то не могла бути перешкодою та обставина, що петентка братова міністра, бо не можна бідної вдови по заслуженім урядникови карати за те, що она случайно братова міністра скарбу. При такім стані річи міністер мусить рішучо застерегти ся против наук посла Брайтера в справі публичної моралі і побажаня для законів.

По промові міністра, палата прийшла до дальшої дискусиї над наглим внесенем посла Метельки в справі ческих шкіл.

Промавляли посли: Ліси і Дртіна, котрий доказував, що Чехи все домагали ся, аби законно управильнити справу шкіл для народних меншостий, але Німці за кождим разом противили ся сему.

Пос. Цеглиньский іменем руского клюбу заявив ся за внесенем.

Пос. Герольд полемізував з промовами ческих послів.

На тім перервано наради.

Потім відчитано внесеня і інтерпеляциї. Поміж внесенями єсть шість наглих внесень Словінців і одно посла Фресля. Поміж інтерпеляциями є інтерпеляция посла Петрицкого в справі частих нещасливих припадків на зелізничій дорозі Тернопіль-Копичинці.

На тім закінчено засідане.

Ситуация доси ще не ясна. В пятницю вели ся в парляменті переговори над усуненем

---

6)

Каменолом.

З німецкого — Юрия Ґабеленца.

(Конець).

Геман вбивав свою суковату палицю у вохку землю, котра за кождим кроком подавала ся. Вже зачинав жалувати того, що в своїй завзятости аж сюди заліз, але ішов дальше, бо преці й стара ішла надзирцем за ним. Коли же собі погадав, що в ломі могла би своє дурнувате, цікаве лице уткнути побіч него, щоби придивити ся страхови і заклопотаню в чертах єго лиця, то єго мозолисті пальці аж корчево стиснули палицю.

— Кобись лиш прийшла мені під руку, то шпурну твої старі кости в яму! — сказав він умисно, щоби старуха позаду могла вчути.

Та погроза, котру він ще два рази повторив, успокоїла єго, скріпила єго відвагу і довіре, чого єму вже від самого того дивного початку зачинало бракувати. Наконець сам себе назвав дурнуватим, сьміяв ся голосно, сьміяв ся навіть, коли згадав собі ма перепуджене лице старої, як оно би виглядало, коли би єї вхопив за єї костисті плечі та скинув з берега в лім. Цікава річ, чи она лежала би там так само і отвертими очима споглядала стовпом в небо, як тодї Юнольд.

Він ішов напомацки дальше. Студена, темна ніч, вітер, що колисав вершками і гудів в них свою пісню, місяць, що сунув ся понад блідим снігом, все то здавало ся єму нині так якось инакше, так о много оживленїйше. А може то були й наслідки горівки, що він нині майже з якогось рода лютим вдоволенем думав о тім, як би старої раз на завсїгди позбути ся і що час та місце особливо догідними єму видавали ся.

Тепер дійшов він до каменолому і стояв на стежці над ним. Сгав осторожно на коліна, відтак положив ся як довгий на сніг і сунув ся цаль за цалем крізь вівялі корчі на сам край пропасти.

А деж той страх, про котрий плела щось Фрайдова Маріянна? На долині не було нічого видко, лиш білі місця снігу, безлисте галузе диких малин і кілька великих каменів, що виставали понад сніг мов людскі голови з білих подушок. Геман згорнув жменю снігу і землі коло себе і кинув в долину. — Ходи та возьми собі свої гроші, ти! — крикнув він глумливо.

Грудка хляпнула на долину, але нічо не рушило ся. Тоді Геман відсунув ся від берега назад і встав. Як би тепер стара стояла була коло него, то була би полетіла в долину за тою грудкою снігу. Він обернув ся готовий до того — поза ним не було нікого.

Майже таки перепудив ся, коли побачив, що він сам один. Але відтак закляв на весь голос, обтряс ся, бо одіж на нім була змочена, і єму так здавало ся, як би єму по єго плечах пересунула ся якась студена гадина. Почав від студени дзвонити зубами. Ганьбив в голос себе самого та називав туманом і спішив ся, щоби вернути до села.

Коли увійшов до хати, сиділа стара тихо в куті коло печи і спала, поклавши вялі руки на синий фартушок на колінах. Єї беззубний рот був троха отвертий, а легкий свист, який в правильних відступах часу добував ся з него, був доказом, що она спала глубоким і твердим сном. Гемана взяла злість і він штуркнув єї: Чуєш, а ти чому не пішла за мною? Мабуть ще в пору вернула ся?

Кардіна перепуджена отворила очи, подивила ся на него і замуркотіла щось, очевидно не зрозуміла єго. Відтак подивила ся спокійно на годинник на стіні та сказала: Мабуть не довго вже будуть тебе держати за нічного сторожа.

Геман відповів на ті слова лиш лютим поглядом, але що й сам бояв ся війта і сидїти зі старою, то вже й не перебирав ся в сухе одїне, лиш вибіг з хати. Щоби оправдати ся з того, що не дзвонив на вечер, вступив на хвильку до шинку, де крім Мельника застав ще й другого селянина та розповів їм, що ходив за якимсь незнакомим, котрого мав за того Цигана з чорною бородою. Та на жаль той незнакомий, щез єму десь в лісї з очий. Відтак казав дати собі чарку горівки і пустив ся з палицею і ліхтарнею по селу.

Оба селяни споглядали недовірчиво за ним; він вже був вийшов, коли они рішили ся розпитати єго про того незнакомого. Отже відложили до слїдуючого дня, але якось слу-

наглих внесень. Правительство почало вже інтервенювати, висилаючи до переговорів міністрів Вайскірхнера, Брафа і Жачка. Конференції тревали до пізного вечера, але не принесли ніякого результату. Міністра зложили бар. Бінертови звіт з переговорів, а відтак обговорювано всякі пропозициї, як розвязати кризу.

Переговори будуть тревати ще дальше.

Правительство, порозумівши ся з більшими клюбами, рішило ся замкнути сесию парляменту, коли до тиждня або найдальше до 10 днів Славяньска Унія не присмирніє та не заверне своїх наглих внесень.

В Славяньскій Унії повстають знов непорозуміня між аґрариями, котрі заявляють, що не уступлять від обструкциї за ніяку ціну.

Правительству приходять з помочию социяльні демократи, котрі поставили наглі внесеня в справі торговельних договорів і иньших пильних справ.

Податкова комісия приняла одноголосно внесеня посла Урбана, в котрім комисия висказує своє бажанє, аби правительство в осени предложило проект реформи податку від будинків і податку від фабричних і варстатових будівель і щоби ту справу трактувати разом з законом о податку домово-клясовім.

В дискусиї заявив п. міністер скарбу др. Біліньский, що в разі, як внесене буде в комісиї приняте, палата послів зараз на перш м засіданю дістане відповідний правительственний проект з відповідними змінами, що тоді стануть предметом дальших нарад комісиї.

На зборах виконного виділу німецких вільнодумних сторонництв предложили др. Кіярі і др. Сильвестер звіти, по чім рішено нічого не почитати в ціли поборювання обструкциї і виждати, чи внесенники будуть напирати ся з своїми наглими внесенями, чи відступлять від них. Коли би в сім тиждни положене не змінило ся, то сторонництва більшости порозуміють ся з правительством в справі замкнення чи відрочення палати. Так само мають поступити і инші сторонництва більшости.

Деяку надію на полагоджене кризи дають переговори між полудневими Славянами а Італіянцями в справі італіяньского університетского виділу як також переговори ґр. Тува з чеськими хліборобниками що до запевнення успішної праці в чеськім соймі.

„Narodni Listy“ доносять з Відня, що парлямент буде відрочений 7 с. м. на необмежений час, тому, що німецкі сторонництва, хотяй готові з переконаня попирати наглі внесеня социялістів як і попирати цілу акцию, звернену против обструкциї, однак бажають зазначити однодушність і союз з социял-демократами. Передовсім христ.-суспільне сторонництво стоїть на тім становищи. Крім того боять ся Німці і правительство, що навіть для наглих внесень социялістів не найде ся більшість двох третих голосів з огляду на повздержність хліборобників. „Polnische Corr.“ подає, що польске Коло заявило ся против всіх наглих внесень без огляду на їх зміст і не возьме участи в розправі над ними.

Новинки.

Львів, дня 5-го липня 1909

— **Заступство члена Виділу краєвого.** Соймовий посол др. Йосиф Ганчаковский обняв заступство члена краєвого Виділу на один місяць, то є на час відпустки п. Івана Кивелюка.

— **Цїсарскі маневри в 1909 р.** Сегорічні цїсарскі маневри відбудуть ся в полуднево східній Мораві. В маневрах возьме участь: краківский і віденьский корпус та часть литомерицкого корпуса. Тривати будуть до 11 вересня. Підчас них будуть послугувати ся всякими технїчними здобутками і средствами: телефонами, телеґрафом без дроту, оптичними стациями сиґналовими, роверами, мостами, самоходами і бальонами. Перший раз виступлять також добровільні відділи мотоциклїстів. Дня 11 вересня закінчать ся рівночасно з цїсарскими маневрами вправи корпусів в Градци, Будапешті, Пресбурзі, Заґребі та Інсбруці. Натомісць корпуси: праский, львівский і перемиский скінчать маневри дня 3 вересня. Вкінци аж дня 15 вересня закінчать ся вправи корпусу кошицкого, темешварского і ґерманштадского з ...

— **Окружний суд в Ярославі.** Урядова Gazeta Lwowska оголошує розпорядженє п. Міністра справедливости в справі утвореня окружного суду в Ярославі. Суд буде обіймати судові повіти: Ярослав, Порохник, Радимно і Сіняви з обсягу окружного суду в Перемишли та судові повіти Цїшанів і Любачів з обсягу краєвого суду у Львові. Реченець отвореня нового суду буде пізнїйше установлений.

— **Реґуляция Черемоша.** П. Намістник зарядив на підставі уповажненя п. Міністра публичних робіт утворене відділу будови реґуляциї Черемоша в Кутах до виладження приготовних робіт для ґенерального проекту реґуляциї Черемоша білого і чорного, ведених доси управою будови реґуляциї Прута в Коломиї. До того відділу будови призначив п. Намістник інжинїра Стан. Рішку як управителя будови та ад'юнкта будівництва Йосифа Кузьмина.

— **Комітет** першої хліборобскої вистави в Стрию оповіщує: Перегинсько (долиньский повіт) і Небилів (пов. Калуш) вибрали вже місцеві комітети, що мають займити ся обісланєм першої хліборобскої вистави і збиранєм датків на покрите видатків сеї вистави. Надіємо ся, що слїдом тих місцевостий скрізь повстануть такі комітети. В Перегиньску вибрано до комітету пп. дра В. Чапельского, Льва Борачка, Йосифа Зальца і Вол. Чолія, а в Небилові головою п. Зубрея. Обісляти сю першу хліборобску виставу зголосили: Тов. „Сокільский Базар“ у Львові; о. Ів. Палїїв у Перевізци (жито, ячмінь і барабольо); о. Йосиф Терлецкий з Бисович (бруков і бураки); о. Данило Бодревич з Порохника (ендемскі гуси, кури расы куропатвяків волоских і индики расы бронзової); п. Йосиф Левицкий зі Стрия (голуби); Інокентий Захарїїв з Дулїб (збірку насінь, гуси і кури); Гавран з Завадова (крілики); Вол. Устеньский зі Львова (церковні річи); о. Ник. Гошовский з Фалиша (меди). З огляду на малий простір виставової площі бажати би треба, щоби виставці надсилали зголошеня як найскорше.

— **Огнї.** Дня 29 червня перетягнула громовиця понад полудневою частиною брідского повіту а лискавки запалили доми в Оріхівчику, Шишківцях, Залізцях і Палакровах. В Оріхівчику згоріли від грому 3 доми. Пожари вибухли майже рівночасно у всїх тих місцевостях.

— **Шкарлятина в Грималові.** В місточку Грималові скалатского повіта лютить ся пошесть шкарлятини. Школи женьску і мужеску замкнено. Хорих около 60 дітий. Много людий вивозять дїти з міста.

— **Замах на ґенерала.** В Штокгольмі підчас побуту там царскої родини застрілив один робітник ґенерал-майора Бекманя. Бекман повертав домів о 12 год. в ночи з кількома офіцирами і панями. Ненадійно вискочив з за вугла робітник Банґ і стрілив кілька разів з револьвера. Одна куля влучила смертельно в плечі ґен. Бекмана, друга команданта Дальґрена, а третя войскового лїкаря Левандра. Перший пострілений згинув на місци, а другі два вийшли лише з не небезпечними ранами. Догадують ся що сей замах був вимірений на адресу російского царя. Проте від тепер цар не буде висідати вгіто з корабля і всї відвідини та гостини буде відбувати лише на морю.

— **Незвичайну подорож** з Букарешту до Парижа відбув 20-лїтний Румун, Ґреґорі Айтзулеску. Хотів конче дістати ся до столиці Франциї, а що не мав гроший на зелїзницю, причепив ся під ваґоном поїзду Orient Express в Букарешті і так за 48 годин приїхав до Парижа. Коли по 2-дневній подорожи его добуто, був майже без житя, бо весь час нїчого не їв анї не пив. За недозволену їзду французскі власти укарали его гривною в квоті 25 фр. і хотїли відставити назад до Румунії, але що Айтзулеску знайшов собі зараз занятє у шевця, свого земляка, полишено его в спокою.

— **З нагоди посьвячення нової бурси** Руского Товариства педаґоґічного у Львові дня 20 червня зложили щедрі дари для сеї бурси: Ексц. ґр. Митрополит Шептицкий 5000 кор., а крім того кусень парцелї, заокруглюючої город бурси з східно полудневої сторони до потока „Вулька“ (з 400² сяжень простору). Високодостойні Гості, що були на посьвяченю 945 кор. 20 с., о. митрат Білецкий 50 кор., п...

чайно не зійшли ся з Геманом знову а він забув знов на вечер задзвонити. Третого дня розповідала стара Карліна, що нічний сторож мав горячку. Она зварила недужому міцної гербати з якогось зіля а навіть дала ему напити ся горівки. Коли однак нічого не помагало, радила ся она сусідів, чи не закликати би лікаря з сусідного місточка, але они порадили її ще підождати, бо такому лікареви треба би богато заплатити, а гербата ему вже поможе, нехай лиш зварить ще міцнійшої.

Тимчасом лежав Геман під червоною периною, драпав худими пальцями по дошці від ліжка та муркотав якісь незрозумілі слова, кляв, відгрожував ся і плів все на купу. В его розпаленім від горячки мозку мішали ся найдивовижнійші створи та заводили божевільний танець. То ему ставав перед очима Юнольд в уніформі начальника стрільців, в капелюсі з перами і з шаблею, як він стоячи в каменоломі на колінах ловив чорний шкіряний полярес, котрий мов би якийсь величезний тарган перебирав борзо ногами і втікав від него, то знов видів в каменоломі стару Карліну лежачу горілиць з закровавленою головою і отвертими очима а довкола неї стояли селяни і всі показували пальцями на него, яко того, котрий то зробив. За хвильку знов здавало ся ему, що він сам паде в лім, в якусь безконечно глибоку, темну яму, паде і паде і не може ніколи аж на спід впасти.

Такі і тим подібні не менше страшні уяви мучили его і не давали ему спокою. Одного разу в ночи крикнув він навіть на весь голос: „Хотять мені забрати мою хату і все і мою люльку!“ — А коли Карліна на другий день рано заглянула до комнати, спитав еї: „Де моя люлька?“ Єму було приснило ся, що Мельник сховав єї до своєї кишені.

Коли наконець завізвали лікаря з місточка, приїхав він якраз ще в пору, щоби міг був ствердити, що нічний сторож помер на запалене легких.

Гемана поховали на сільскім кладовищи, там, де на кінци одного ряду було ще порожне місце. Пан-отець виголосив над гробом трогаючу бесіду а кинувши жалісним оком на стоячу перед ним зовсім просту і без всяких окрас домовину, підняв праву руку з витягненими пальцями до гори і сповістив: Сей добрий чоловік, любі громадяни, сповняв більше як двайцять літ свій уряд, стеріг щиро обійсте кождого з вас. Більше як двайцять літ дзвонив він нашим малим дзвоном у вечер на спочинок а в неділю на богослужене та й в службі нашої громади набавив ся він в своїй ревности зрадливої хороби.

Селянам сподобала ся була дуже тота бесіда, тим більше, що пан-отець виголосив єї таким дзвінким голосом і так дуже розкладав при тім руками.

Лиш дві особи з тих, що стояли довкола гробу, зробили якусь дуже дивну міну, але того ніхто не добачив. Грубий Мельник лиш затиснув зуби із злости, бо не був того певний, чи продаж Гemanової спадщини принесе ему тисяч корон. А стара Карліна стояла скромно поза ним, усьміхала ся з тиха мов придуркувата. Її не сходили з голови цинова коновочка від кави і ті три сині порцелянові філіжаночки, які потайком вже давно була сховала, а відтак потайком шукала за чимсь в кишени. Там тріщали з тиха нові стокоронівки грубого Юнольда!

Вольманн, реставратор „Народної Гостинниці" 200 кор., львівский „Сокіл" 20 кор., о. Саноцкий з Мацошина 20 кор., а крім того много инших Добродіїв дрібні датки. З тої самої нагоди відступили нам свої облїґациї по сто корон Вп. др. Мих. Корнелля, інжінер краевого видїлу (число облїґациї 122), Григорий Іваницкий, офіцыял Намістництва (ч. 518) і пр. Л. С. (ч. 62). За всі ласкаві дари складаємо щиру подяку. При сїй нагоді звертаємо увагу всіх тих Добродіїв, котрі набули наші облїґациї, що перше льосоване їх відбуде ся вже сего року дня 21. падолиста, в день сьв. Михаїла. До льосованя прийдуть лише облїґациї вповні сплачені; отже ті Панове Заявники, що підписали наші заяви, а вже дуже мало мають до сплаченя, зволять ласкаво поскорити з вирівнанем. Але як хто що йно недавно став платити, а не єсть в силі вирівнати всього до 21. падолиста 1909 р., того просимо лише о правильне надсиланє місячних рат. Льосоване буде відбуватись що року того самого дня аж до 1934 р. включно. Дуже просимо не забувати на ту важну інституцию, котрої дім обдовжевый все ще на зиш 250 тисяч корон. — *Комітет будови.*

— **З зелїзниць.** Від дня 4 липня до 12 вересня с. р. переходити будуть в неділї і рим. кат. сьвята поїзди сезонові ч. 1721/1725 зі Львова до Лавочного і ч. 1726 з Лавочного до Львова.

Для тих поїздів запроваджає ся знижені білети поворотні 1 2 і 3 кляси з 30% опустом для їзди на віддаленє до 50 км., а 50% опустом для їзди на більші віддаленя.

Рівночасно вдержуе ся курс поїздів сезонових ч. 1723/1724 поміж Львовом а Щарцем місто.

Докладний розклад їзди нових поїздів сезонових ч. 1721/1725 і 1726 подано в дотичнім оголошеню і в III. додатку до стїнного розкладу їзди таб. VII. а. на шляху 225.

Додаток III. до кишенкового розкладу їзди можна дістати безплатно у всіх касах особових за оказанем дотичного кишенкового розкладу їзди з 1 мая 1909.

— **Старинні розкопи на Українї.** На однім з послїдних засідань історичної секциї Українського наукового товариства в Києві проф Федір Вовк прочитав надзвичайно цікавий реферат про свої розкопки в селї Мізинї, королевецкого повіта, в Чернигівщинї. Вислїди тих розкопок дали дуже цікавий і цінний матеріял, який треба поставити в ряді найважнїйших знахідок, які тілько мала европейска археольоґія за послїдні роки. Наш учений вів розкопки в селї Мізинї ще в 1908 роцї і результати своїх розкопок оголосив в недавно видрукованій IV. книжцї київских „Записок". Тоді, на високім правім березї Десни, в глубині $3^1/_2$ метрів, в верстві червонавої глини найдено палеолїтичну стоянку (або становище) четвертичної доби з слїдами роботи людских рук; кремяні вироби — скребачки, протички чи провертачі, різцї, пилки, маленькі кремінцї ґеометричних форм. В маю сего року проф. Вовк продовжав свої розкопки і они дали вже блискучі наслїдки. Прокопавши глубше, найшли велику силу костий мамута, носорога, коня, вовка, медведя і — що найцікавійше — північного оленя (то перша знахідка оленячих костий почетвертичної доби). Всего було около 40 пудів кісток, які ледве забрали два вози.

Між иншим найдено череп тура, напханий усякими дрібними річами з кісток і кременя, — то показує, що череп уживав ся як схованка. Найдено богато кремяних виробів, — різцї, ножі, скребки, пилки і т. ин. Деякі з них уявляють цїлком нові, доси невідомі типи. Але се не саме важне, що знайдено в мізиньскій стоянцї: найважнїйше, що робить мізиньскі знаходи науковим придбанем сьвітової ваги — то людскі вироби з мамутової доби. Знайдено коло 15 річий, оброблених і то дуже штучно руками палеолїтичного чоловіка і дві фіґурки звірів, покриті ґеометричним орнаментом; той орнамент вирізьблено дуже вправно, він наслїдує пера птицї. Дальше найдено дві людскі статуети, на жаль не цїлї, а тілько фраґменти людского тїла, також покарбовані ґеометричними лініями, голка 10 центим. завдошки, з ушком, покрита дуже гарним орнаментом, потім ще зовсім мініятурна голка, також орнаментована. Дуже цікавих 6 фіґурок т. зв. фалїчного характеру, укритих артистичним орнаментом (одинока поки що в сьвітї така знахідка з тої доби), і ще кілька дрібних річий. Проф. Вовк відносить свою знахідку до т. зв. маґдаленьскої доби палеолїтичного периоду (она характеризуе ся тим, що тоді вже люди уміли обробляти кости), так само як і знахідки д. Хвойка на Кирилівскій улицї в Києві. Взагалї стоянок палеолїтичного периоду доси було відомо на териториї Росиї всього 5, з них 4 на Українї, (с. Гонцї, лубеньского повіта в Полтавщинї, коло Н. Олександриї в Люблинщинї, с. Костенки на Донщинї і Києвска). Мізиньска стоянка — пята на Українї і сама північна, а взагалї то перша знахідка в Росиї, яка дає цїлий ряд найдавнїйшої, скілько відомо, культури. Она, між иншим, показуе дуже цікавий факт одночасного єствованя на области Чернигівщини мамута і північного оленя. Проф. Вовк везе показувати свої знахідки петербургским ученим, а потім повезе їх до Парижа. Підчас реферату проф. Вовк демонстрував ті знахідки перед членами істор. секциї. Результати розкопок і дослідів над ними проф. Вовк оголосить в „Записках" Укр. наук. товариства в Києві.

Телеґрами.

Відень 5 липня. Цїсар виїхав вчера о год. 7 вечером на відкрите зелїзницї таврийскої до Шпіттель над озером мільштадским і прибув там нинї рано. Звідтам удасть ся цїсар до Ґастайну, звідки виїде о год. 12 в полуднє, а вечером о $7^3/_4$ прибуде до Пенціґ і удасть ся до Шенбрунн.

Відень 5 липня. Цїсар приймив вчера о год. $12^1/_4$ в полуднє угорского президента міністрів дра Векерлього на окремій авдиенциї, котра тревала більше як годину. По полудни від'їхав Векерле до Будапешту.

Будапешт 5 липня. Як зачувати, цїсар рішив відложити полагодженє угорскої кризи на пізнїйше і кабінет Векерлього полишить ся в урядованю ще мабуть до осени.

Франкфурт 5 липня. До „Frankfurter Ztg." доносять з Тегерану, що представителї Анґлії і Росиї заявили шахови, що він не може числити на їх помічь в борбі з конституционалїстами. Мимо того шах не хоче уступити і надіє ся, що побідить ворохобників.

Париж 5 липня. Президент Фалліер приймив вчера на авдиенциї австро угорского амбасадора, котрий вручив єму ленту ордера сьв. Стефана. Фалліер надав амбасадорови великий хрест почетної леґії.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1909 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **$2^{\underline{30}}$**, $5^{\underline{50}}$, 7·25, **$8^{\underline{55}}$**, 9·50, 1·10*), **1·30**, 5·45, **$8^{\underline{40}}$**, $9^{\underline{50}}$.
*) З Тарнова.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, **$2^{\underline{15}}$**, 5·40, $10^{\underline{30}}$.
З Черновець: **$12^{\underline{30}}$**, $5^{\underline{15}}$*), 8·05, 10·20*, **2**[illegible], 5·58, **6**[illegible], $9^{\underline{30}}$.
*) Із Станиславова. *) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·29, 11·45, 4·25, $11^{\underline{00}}$.
З Самбора: 8, 9·57, 2, $9^{\underline{00}}$.
З Сокаля: 7·10, 12·40, 4·50.
З Яворова: 8·05, 5.
З Вовкова: 1·35, 9·55.

На „Підзамче":

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2**, 5·15, $10^{\underline{12}}$.
З Вовкова: 8·07 *), 1·19, 3·26 *), $9^{\underline{39}}$.
*) З Винник.

На дворець „Львів-Личаків":

З Вовкова: 7·27 *), 1·01, 3·07*), $8^{\underline{21}}$.
*) З Винник.

Поїзди льокальні.

З Брухович:
що дня: від $^1/_5$ до $^{30}/_9$ 8·15, $8^{\underline{20}}$
„ $^1/_6$ до $^{30}/_9$ 3·27, $9^{\underline{35}}$
„ $^1/_7$ до $^{30}/_9$ 5·30.
в неділї і р. к. сьвята: від $^1/_5$ до $^{31}/_5$ 3·27, $9^{\underline{35}}$.
З Янова:
що дня: від $^1/_5$ до $^{30}/_9$ 1·15, $9^{\underline{25}}$,
в неділї і р. к. сьвята: від $^2/_5$ до $^{12}/_9$ 10·10.
Зі Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/5 до 12/9 $10^{\underline{15}}$.
З Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 до 12/9 $11^{\underline{45}}$.
З Виник що дня 3·44.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **$12^{\underline{45}}$**, $3^{\underline{50}}$, **$8^{\underline{25}}$**, 8·40, **$2^{\underline{45}}$**, 3·30 *), $6^{\underline{12}}$, **7**, 7·35, $11·\underline{15}$.
*) до Ряшева.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, $8^{\underline{00}}$, $11^{\underline{10}}$.
До Черновець: **$2^{\underline{50}}$**, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 2·50*), $6^{\underline{00}}$*), 10·$\underline{38}$.
*) до Станиславова, *) до Коломиї.
До Стрия: 7·30, 1·45, $6^{\underline{55}}$, 11·$\underline{25}$.
До Самбора: 6, 9·05, 3·40, $10^{\underline{45}}$.
До Сокаля: 6·14, 11·05, $7^{\underline{10}}$, $11^{\underline{35}}$ *)
*) до Рави руск. (лиш в неділї).
До Яворова: 8·20, $6^{\underline{30}}$.
До Вовкова: 6·45, 2·35.

З „Підзамча".

До Підволочиск: 6·35, 11, **2·31**, $8^{\underline{29}}$, $11^{\underline{32}}$.
До Вовкова: $5^{\underline{44}}$*), 7·13, 1·30*), 2·52.
*) лиш до Винник.

З „Львів-Личаків".

До Вовкова: 6·03*), 7·32, 1·49*), 3·14.
*) лиш до Винник.

Поїзди льокальні.

До Брухович:
що дня: від 1/5 до 30/9 7·21, 3·45.
„ 1/6 до 30/9 2·30, $8^{\underline{34}}$.
„ 1/7 до 31/8 5·50.
в неділї і р. к. сьвята від 1/5 до 31/5 2·30, $8^{\underline{34}}$.
від 1/6 до 30/9 12·41
від 1/7 до 31/8 9.
До Янова: що дня від 1/5 до 30/9 10·10, 3·35.
в неділї і р. к. сьвята від 2/5 до 12/9 1·37.
До Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/5 до 12/9 10·35.
До Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 12/9 2·15.
До Винник що дня $5^{\underline{30}}$.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).